

■ Героі Алімпа

Сцяпан ПАПОЎ:

■ Экспрэс-навіны

«Я здзейсніў МАРУ БАЦЬКІ»

Чэмпіён свету і Еўропы пра тое, як заступіўся за сяброў і аказаўся на валаску ад смерці

Мядзведзь, Самсонаў, Папоў... Гэта невялікі спіс беларускіх спартсменаў, чэмпіёнаў, якіх ведаюць не толькі таму, што яны наймацнейшыя ў сваіх відах спорту, а яшчэ і таму, што даказалі ўсяму свету — нават у бескампраміснай барацьбе заўсёды ёсць месца высакароднасці. За невялікую найноўшую гісторыю нашай краіны толькі гэтае трыа атрымлівала ўзнагароду міжнароднай арганізацыі Fair Play (сумленная барацьба).

Сцяпан Папоў — неаднаразовы прызёр чэмпіянатаў свету і Еўропы па самба, пераможца гэтых турніраў, але сапраўдная вядомасць прыйшла да самбіста пасля Еўрапейскіх гульняў у Баку. Там ён таксама стаў лепшым, фінальным паядынак Сцяпан выйграў у Аміла Гасімава з Азербайджана. У сутычцы за «золата» сапернік атрымаў сур'ёзную траўму, а пасля заканчэння паядынку ледзь мог стаяць на нагах, беларускі спартсмен узваліў азербайджанца на плечы, і пад захоплены гул трыбун вынес траўмаванага апанента з дывана. Гэты ўчынак нашага суайчынніка «падарваў» інтэрнэт, а пазней Папоў атрымаў прыз Fair Play «За высакародны жэст у спорце».

Сёння Сцяпан расказвае пра сваю сямейную дынастыю, якая «трымае» самба ў родным Лепелі, пераломныя моманты ў кар'еры і ўчынак, які здзейсніў у Баку.

Сын сваіх бацькоў

— Я нарадзіўся ў маленькім горадку, які славіцца сваімі найчысцейшымі азёрамі. Сам горад вельмі зялёны і камфортны для жыцця. Уся мая сям'я «хворая» на спорт. Мама прафесійна займалася лыжнымі гонкамі, стала чэмпіёнкай БССР, але з розных прычын не змагла рэалізаваць сябе там, таму перайшла ў велагонкі. Пасля заканчэння Інстытута фізкультуры бацькі вярнуліся з Мінска ў Лепель, тата трэніраваў самбістаў, а мама — лыжнікаў, таму мы з братам займаліся гэтымі відамі спорту па чарзе. У залежнасці ад таго, хто браў нас з сабой на трэніроўку. Потым лыжная база ў Лепелі распалася, і маці сама пачала займацца самба, выканала нарматывы майстра спорту і стала таксама трэніраваць. Старэйшы брат пасля заканчэння інстытута таксама пажадаў працаваць у родным горадзе, таму атрымліваецца, што мая сям'я «трымае» самба ў Лепелі.

Усё, што я раблю сёння, — для бацькоў. Яны мае галоўныя заўятары, заўсёды перажываюць, падтрымліваюць, указваюць на памылкі і радуецца маім перамогам больш за іншых. У бацькі з самага дзяцінства была мара — стаць чэмпіёнам свету. Ён «з нуля» адкрыў сваю секцыю ў Лепелі, перачытаў велізарную коль-

касць спецыялізаванай літаратуры, уклаў шмат сіл у сваіх вучняў, і я здзейсніў яго мару.

Усё пачыналася

— ... з дзюдо, я выступаў і ў маладзёжнай, і ў дарослай зборных, быў адным з першых нумароў у іх, заняў 5-е месца на маладзёжным чэмпіянаце Еўропы. Потым пачаў паказваць добрыя вынікі ў самба, а ў дзюдо тым часам карэнным чынам змяніліся правілы. Быць першым у абодвух відах стала немагчыма, таму прыйшлося выбіраць штосьці адно.

Вядома, з пункту гледжання алімпійскіх перспектыв, дзюдо было куды больш прывабным (уклучана ў алімпійскую праграму ў адрозненне ад самба), але каб быць чэмпіёнам, мне здаецца, трэба было трэніравацца па новых правілах з самага дзяцінства, а быць 20-30-м мне не хацелася.

Каб быў стымул

— Цяпер, калі я ўжо выйграў чэмпіянаты свету і Еўропы, складана знайсці матывацыю для сябе, каб працягваць

шваецца стомленасць. Пакуль перамагаю, атрымліваю задавальненне — буду выступаць, калі змагацца стане складана, не буду мучыць сябе, адразу скончу са спортам.

Пра знакамiты ўчынак

— Папулярным я стаў не з-за сваіх перамог, таму сёння большасць людзей ведаюць мяне не як самбіста, а як асобу. Першапачаткова я ехаў у Баку і не зацыхліваўся на выніку, да гэтага ж заклікаў і ўсю нашу каманду. На Еўрапейскіх гульнях нам далі шанц прадэманстраваць самба

характар. І я рады, што такім чынам змог лішні раз на міжнароднай арэне сказаць пра Беларусь і пра самба.

Балючае...

— Складаныя моманты ў кар'еры было некалькі і менавіта тады, калі ты спраўляеся з імі, з'яўляецца вынік.

У жыцці была гісторыя: паехаў адпачываць ва Украіну, гулялі ўечары, паўстала такая сітуацыя (пачалася бойка), што давялося заступіцца за сяброў. Я, ведаючы, што валодаю пэўнымі (сілавымі) навыкамі, хацеў вырашыць усё спакойна, але хлопцы, таксама спартсмены (баксёры), дасталі нажы. Білі халоднай зброяй у сэрца, але трапілі ў біцэпс, перарэзалі цягліцу напалову. У машыне хуткай дапамогі я зразумеў, што памерці вельмі лёгка, але ў мяне дзяўчына (цяпер ужо жонка), бацькі, брат, як яны будуць жыць далей? У той момант адбылося пераасэнсаванне жыцця і смерці і ў мяне з'явілася неверагодная цяга да жыцця.

Пасля такога здарэння ў спіне засталася дзірачка, рука страціла ўсе свае здольнасці. Я паціху, па адным пальчыку разгінаў, распрацоўваў, назіраў, як яны пачынаюць аднаўляцца. Першы ж турнір, у якім прыняў удзел пасля вяртання, выйграў, хоць ніколі да гэтага не быў там нават прызёрам.

Простае жыццё

— У мяне ёсць некаторыя захапленні, кірункі работы, акрамя спорту, але яны не прыносяць мне столькі задавальнення, як самба. Пасля завяршэння кар'еры, магчыма, хацелася б паспрабаваць сябе ў ролі трэнера: гадаваць, глядзець, клапаціцца.

Сёння ў мяне ёсць невялікая, але моцная сям'я. Дзве дачкі, яны вельмі падобныя адна на адну, і жонка, з ёй мы знаёмыя больш за 10 гадоў.

У Мінску я ўжо прывык працаваць, а вось Лепель застаецца лепшым месцам для адпачынку. Там спакойна, добра, толькі там можна па-сапраўднаму выспацца. Бацькі будуць дачу, участак за 100 метраў ад возера, лазня, рыбалка. Ужо шмат гадоў не хадзіў на рыбу, а вось нядаўна пабываў з дачкой, злавалі шчупака.

Я заўсёды імкнуся ўдасканальвацца і з боку глядзець на сябе. Раней быў вельмі імпульсным, запальчывым, а цяпер спрабую кантраляваць свае эмоцыі. Зразумець, адкуль яны бяруцца і куды іх лепш аддаць.

займацца прафесійным спортам. Ёсць шанец, што самба будзе ўключана ў алімпійскую праграму, пакуль хоць бы як паказальны від. Гэта было б добрым стымулам паўдзельнічаць там, зараз мне 32, на наступных Гульнях будзе 36, у прынцыпе нармальна.

Часам бываюць моманты, калі ўжо хочацца «завязаць», назапа-

шырокаму колу заўзятараў, таму, перш за ўсё, спартсмены павінны былі пастарацца і паказаць прыгожую барацьбу. У фінале я сустрэўся з азербайджанцам (у тым сезоне я яму ўжо прайграваў), уся зала была на яго баку. Так атрымалася, што я злавіў яго на болевы прыём і дзякуючы гэтаму змог перамагчы. Ён праявіў мужнасць, цяпенне, ён — баец, сапраўдны мужчына. Напэўна, на вачах у сваіх родных заўзятараў, прэзідэнта краіны, сыходзіць з дывана, скачучы на адной назе, яму было не вельмі прыемна, я гэта разумеў, таму вырашыў дапамагчы і ўзяў яго на плечы.

Ва ўсіх рознае паняцце перамогі і паражэння. Але і тое, і другое — неад'емная частка жыцця кожнага спартсмена. Таму, як ты паставішся сёння да свайго саперніка, так заўтра ён паставіцца да цябе. Ці мог я зрабіць па-іншаму? Напэўна, не, гэта выхаванне маіх бацькоў.

Узнагарода, якую я атрымаў, даволі рэдкая, трэцяя ў нашай краіне. На мой погляд, яна стаіць трохі ў баку ад спорту, больш прадстаўляе беларускі народ, наш нацыянальны

Нашы балельшчыкі едуць у Бразілію

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра вынікі чарговага тура чэмпіянату краіны па футболе, поспехі беларускіх хакеістак на кантынентальных спаборніцтвах і пра тое, колькі нашых заўзятараў паедзе на Алімпіяду ў Рыа-дэ-Жанэйра.

1. Завяршыліся матчы 16-га тура чэмпіянату краіны па футболе. Мінскія «Крумкачы» перамаглі бабруйскае «Белшыну» — 2:1. Барысаўскі БАТЭ перайграў брэсцкае «Дынама» — 2:0, «Слуцк» з мінімальным лікам адолеў «Славію» (Мазыр) — 1:0, а «Граніт» (Мікашэвічы) з такімі ж лічбамі прайграў «Нёману» з Гродна — 0:1. «Нафтан» (Наваполацк) не змог справіцца з «Іслаччу» (Мінскі раён) — 0:2. У матчы «Віцебска» і «Мінска» лік так і не быў адкрыты — 0:0, з нічыйным вынікам таксама скончылася сустрэча «Шахцёра» (Салігорск) і «Гарадзеі» — 2:2.

Адзначым, што матч «Дынама» (Мінск) — «Тарпеда-БелАЗ» (Жодзіна) перанесены на 8 кастрычніка.

Становішча каманд пасля 16-ці тураў выглядае наступным чынам:

- БАТЭ — 38 ачкоў (16 матчаў; розніца мячоў — 40-16),
- «Шахцёр» — 28 (16; 23-12),
- «Крумкачы» — 27 (16; 18-18).

2. Зборная Беларусі па хакеі на траве сярод дзяўчат да 18 гадоў стала чэмпіёнам Еўропы ў дывізіёне Трофі. У фінальным паядынку нашы спартсменкі ў серыі пенальці адолелі французжанак і атрымалі права ў наступным сезоне згуляць у еўрапейскай эліце.

3. Намеснік міністра спорту і турызму краіны Аляксандр Дубкоўскі абраны старшынёй грамадскага аб'яднання «Беларуская федэрацыя барацьбы». Ён змяніў на гэтай пасадзе Юрыя Чыжа, які знаходзіцца пад следствам і падазраецца ва ўхіленні ад выплаты падаткаў у асабліва буйным памеры.

Нагадаем, што на маючых адбыцца летніх Алімпійскіх гульнях у Рыа-дэ-Жанэйра, якія пройдуць з 5 па 21 жніўня 2016 года, беларускія атлеты будуць змагацца за ўзнагароды ў вольнай і класічнай барацьбе.

4. Беларускія заўзятары купілі 109 квіткаў на Алімпіяду ў Бразілію. Самы дарагі білет, набыты нашымі суайчыннікамі, абышоўся ў 28 661 400 нэдэнамінаваных беларускіх рублёў, самы танны каштаваў 2 040 300.

Значная іх частка — гэта квіткі на цырымоніі адкрыцця і закрыцця Алімпіяды (42 штукі). Таксама беларусы паедуць падтрымаць спартсменаў на спаборніцтвах па лёгкай атлетыцы, боксе, спартыўнай і мастацкай гімнастыцы, водных відах спорту і вялікім тэнісе.

Матэрыялы да паласы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

